

Voldgift — de enkelte Medlemmer at afslutte indbyrdes Voldgifts-Overenskomster, en Anbefaling, der atter i Aar er udtalt af Forbundsforbundsingen i en Resolution af 25. September. Dette er jo et Udtryk for, at selve Pagtens System ikke strækker sig meget vidt i Retning af at paa-lægge Staterne saadan Pligt.

Ved tidligere Lejligheder har jeg overfor de to høje Ting underreget den deraf følgende Ønskelighed af, at der gaas sporadisk frem, og som bekendt har den danske Regerings Bestræbelser da ogsaa i længere Tid været rettet mod, at der paa denne Maade herfra gives Bidrag til Udviklingen af Tanken om den absolut obligatoriske Voldgift, hvilket hidtil har fundet sit Udtryk ved de i Foraaret af Rigsdagen godkendte Voldgiftsoverenskomster mellem Danmark og de nordiske Stater, Overenskomster, der omfatter alle Tvistigheder uden Undtagelse, bortset fra saadanne, om hvilke der allerede paa anden Maade er truffet Aftale om deres fredelige Løsning.

Men herved er Regeringen ikke blevet staaende, den har fortsat sine Bestræbelser for at afslutte Voldgiftstraktater af moderne Type med en Række Lande, dels saadanne, med hvilke der allerede fandtes Voldgiftskonventioner af ældre og mindre tidssvarende Type, indeholdende forskellige Forbehold, dels saadanne, med hvilke der ingen saadan Aftale fandtes, men med hvilke Regeringen ansaa det for at være af Betydning at erholde moderne eller saa vidt muligt Konventioner af den omtalte Art.

De saaledes førte Forhandlinger har nu ført til de foreliggende Forslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for dette høje Ting som fire forskellige Forslag, idet jeg vil tillade mig at behandle dem alle under eet. Med Hensyn til Forslagenes Enkeltheder tør jeg henvise de ærede Medlemmer til de til hvert af Forslagene hørende Bemærkninger og skal indskrænke mig til i ganske korte Træk at omtale de enkelte Konventioner.

Den under 23. April d. A. undertegnede Voldgifts- og Forligstraktat med Polen, med hvilket Land Danmark hidtil ikke har haft nogen Voldgiftstraktat, son-drer ikke mellem Stridigheder af retlig og af politisk Art, men foreskriver, at enhver Tvist, som ikke har kunnet bilægges ved diplomatiske Forhandlinger eller paa Grundlag af en særlig Forligsbehandling, skal løses ad retslig Vej. Traktaten gør ingen Undtagelse fra denne Forpligtelse og kan saaledes henregnes til den mest moderne

Type af altomfattende Karakter, som man fra dansk Side allerede tidligere har tilstræbt i Voldgiftstraktaterne mellem de nordiske Lande.

Det har i særlig Grad glædet mig, at det nu under 2. Juni d. A. er lykkedes at afslutte en Voldgiftstraktat mellem Danmark og Tyskland, hvorved der, navnlig efter at Tyskland er blevet Medlem af Folkeforbundet, er skabt et Grundlag for ad fredelig Vej at afgøre praktisk talt ethvert Stridsspørgsmaal, der i Fremtiden maatte opstaa mellem de to Lande. Medens Traktaten vel ikke er af en helt saa vidtgaaende Karakter som de mellem Danmark og de nordiske Lande sluttede Voldgiftsoverenskomster, er den dog af en langt mere fremskredne Type end de andre Voldgiftstraktater, som Tyskland tidligere har afsluttet i Aarene efter Verdenskrigen. Traktaten følger samme System som den den 20. Maj d. A. undertegnede tysk-hollandske Traktat. Man har ved Afslutningen af denne Traktat taget Hensyn til den Udvikling, som har fundet Sted ved de i Locarno undertegnede Voldgiftstraktater, saaledes at der, naar Tvistigheden drejer sig om en Ret, overhovedet ikke mere gøres nogen Undtagelse fra den i Traktaten fastslaaede Forpligtelse til at lade den afgøre paa bindende Maade ved Voldgift. Kun hvis Tvisten overhovedet ikke drejer sig om nogen paastaaet Ret for et af Landene, men f. Eks. om en ren Interessekonflikt, hvor Parterne indrømmer, at der ikke er Spørgsmaal om Ret og Uret, gaar Forpligtelsen alene ud paa en uforbindlig forligsmæssig Forhandling, og selv i dette Tilfælde er det i en til Traktaten hørende Noteveksling foreskrevet, at Spørgsmaalet, efter at Tyskland er blevet Medlem af Folkeforbundet, af hver Part kan forelægges for Forbundsraadet til Behandling og Afgørelse med Virkning efter Forbundspagtens Artikel 15. Efter at Tyskland i September d. A. er blevet optaget som Medlem af Folkeforbundet, vil der saaledes gennem Voldgiftstraktaten være blevet skabt en Ordning, som ikke blot er i nøjeste Overensstemmelse med Folkeforbundspagtens System, men som gennem den ubetingede Forpligtelse til retslig Afgørelse af alle retlige Tvistigheder gaar langt videre end dette og, som før nævnt, praktisk talt maa føre til en fredelig Løsning af ethvert Stridsspørgsmaal, som maatte opstaa mellem Danmark og Tyskland.

I Anledning af Forslaget om en Fornyelse af den dansk-britiske Voldgiftskon-